

Ίσως να μην μάθουμε ποτέ τι ακριβώς συνέβη στη σουίτα 2806, των 3.000 \$ ημερησίως, του Sofitel της Νέας Υόρκης. Εκεί, σύμφωνα με το κατηγορητήριο των αμερικανικών αρχών, η 32χρομη Αφροαμερικανή υπάλληλος του ξενοδοχείου, μητέρα δύο τέκνων, ονόματι Οφηλία, πέρασε το κατώφλι προκειμένου να τακτοποιήσει τη σουίτα και ο Dominique Strauss Khan επιχείρησε να την βιάσει.

Στις Η.Π.Α., τη χώρα των αντιφάσεων, η σεξουαλική επίθεση είναι ένα σοβαρό αδίκημα. Οι ανοχές της νομοθεσίας είναι μηδαμινές και η επιβολή της, απαράβατη και βαριά.

Ο επικεφαλής του Δ.Ν.Τ. βρίσκεται εγκλωβισμένος σε μια σκοτεινή υπόθεση. Αν τω όντι διέπραξε το αδίκημα είναι ακατάλληλος για οποιαδήποτε δημόσια θέση.

Αν όμως είναι θύμα σκευωρίας αξίζει να σκεφτούμε ποιοι και γιατί θέλουν το πολιτικό του τέλος. Ο DSK προαλειφόταν για υποψήφιος των Γαλλικών προεδρικών εκλογών το 2012, αντίπαλος του Σαρκοζί, ο οποίος θα επιχειρήσει μια δεύτερη θητεία.

Εκτός συγκλονιστικού απροόπτου, αυτό το σενάριο, μετά από ότι συνέβη στην Ν. Υόρκη, έσβησε. Οι εικόνες του 62χρονου Γάλλου με τους καρπούς περασμένους σε χειροπέδες, πίσω από την πλάτη, υπό την στενή επιτήρηση των ανδρών ασφαλείας και τα ανελέητα φλας των φωτογράφων πάνω του, δεν αποτελεί το καλύτερο διαπιστευτήριο για το μέλλον.

Το οδυνηρό για αυτόν είναι ότι υπάρχει προΐστορία. Δεν είναι η πρώτη, ούτε η μοναδική φορά που έχει κατηγορηθεί για σεξουαλική παρενόχληση.

Μόλις πριν 10 μέρες κυκλοφόρησε στη Γαλλία ένα βιβλίο υπογεγραμμένο από συγγραφέα με το ψευδώνυμο «Κασσάνδρα» και τίτλο: «DSK – Τα μυστικά ενός προεδροποιήσημου». Στις σελίδες του, περιγράφεται ως αθεράπευτος γυναικάς που μόλις καταφέρνει να ελέγξει τις ορμές του. Από την ηθοποιό Ντανιέλ Εβενού, τίθεται ένα όχι και τόσο κολακευτικό ερώτημα: *«Υπάρχει καμιά που δεν έχει στριμώξει ο Ντομινίκ;»*

Ακόμα και αν τα λιγότερα από τα μισά είναι ακριβή από τα παραπάνω, ο πρώην επικεφαλής του Δ.Ν.Τ. ήταν πολύ εύκολος στόχος για όποιους ήθελαν να του στήσουν μια παγίδα. Αν όμως υπήρξε θύμα ενός τέτοιου σχεδίου, κρίνεται επίσης ακατάλληλος για δημόσιο αξίωμα, πόσο μάλλον για τον Γαλλικό προεδρικό θώκο.

Δεν είναι μόνο η υπερβολική σεξουαλικότητα που ενοχλεί τον μέσο έστω και συντηρητικό νου. Είναι η επιθετικότητα που υποτίθεται, μέχρι της αποδείξεως του εναντίου, ότι χρησιμοποιεί στις σχέσεις του με το άλλο φύλο.

Το γεγονός της σύλληψης και του σχεδόν βέβαιου τελειώματος της πολιτικής του καριέρας δεν θα είναι άμοιρο ευρύτερων εξελίξεων. Τα γκάλοπ π.χ., του έδιναν σαφές προβάδισμα έναντι του Σαρκοζί, εφ' όσον λάμβανε και επίσημα το χρίσμα των Σοσιαλιστών.

Αυτό τώρα ανατράπηκε και μαζί τα πιθανά αποτελέσματα των Γαλλικών προεδρικών εκλογών. Το αυτό ισχύει και για το Δ.Ν.Τ. όπου η παρουσία του εξασφάλιζε μια κάποια ήπια πολιτική, ενώ με την αποχώρησή του εκφράζονται φόβοι για «δεξιά στροφή».

Οι κορώνες των βουλευτών της ακροδεξιάς περί «ντροπής της Γαλλίας» δίχως άλλο είναι τουλάχιστον υπερβολικές αν όχι υποκριτικές. Ποτέ, καμιά χώρα δεν ντροπιάστηκε από τις ενέργειες ενός πολίτη της. Εξ' άλλου οι ίδιοι ακροδεξιοί αποκαλύπτονται, καθώς πανηγυρίζουν με τον διαφαινόμενο πολιτικό του αφανισμό.

Στην Ελλάδα, ο DSK δεν ήταν ιδιαιτέρως συμπαθής. Δεν ήταν θέμα προσώπου όμως. Όποιος και να είχε αναλάβει το έργο του, θα αντιμετωπιζόταν με τον ίδιο τρόπο. Δεν φταίει αυτός αν η χώρα μας γλιστράει στη χρεοκοπία. Απ' ότι μας λένε, η διάδοχη κατάσταση ίσως να είναι ακόμα πιο πειστική για τους Έλληνες. Αλλά πάλι δεν είναι θέμα προσώπου αλλά θεσμικό.

Όπως και να έχει το θέμα, αν η Οφηλία δεν είναι θύμα απόπειρας βιασμού και εκτελούσε διατεταγμένη υπηρεσία έχει, πολύ απομακρυνθεί από το ρόλο που της επιφύλαξε ο Σαίξπηρ. Η ίδια προφανώς θα ελπίζει να μην έχει το τέλος της αγαπημένης του Άμλετ...